

регулювання потенційних векторів розвитку внутрішньої продукції.

Список використаних джерел: 1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4.07.2002 р. № 40-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – Ст. 266. 2. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. № 1560-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – Ст. 646. 3. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 13.12.1991 р. № 1977-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 12. – Ст. 165. 4. Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу» від 04.07.2002 р. № 40-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – Ст. 266. 5. Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» від 16.07.1999 р. № 991-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 40. – Ст. 363. 6. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 08.09.2011 р. № 3715-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 19-20. – Ст. 166. 7. Постанова КМУ від 02.03.2010 року № 217 «Про утворення Науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку» // Офіційний вісник України. – 2010. – № 16. Стор. 32. – Ст. 739.

МИКИТАСЬ О.О., студент НТУ «ХП»

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Між економічними відносинами, що існують у процесі здійснення інноваційної діяльності, мірами їхнього господарського регулювання і самими інноваційними процесами у національній економіці існують складні взаємозв'язки. Для їх ефективного регулювання потрібна оптимальна законодавча база, яка в нашій країні, ще вдосконалюється і досліджується законодавство в питаннях інноваційної діяльності, для його вдосконалення.

Законодавство України у сфері інноваційної діяльності базується на Конституції України і складається із законів України: «Про інвестиційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу» та інших законодавчих актів, що регулюють відносини у інноваційній сфері. Правові передумови державної інноваційної політики закладені в Конституції України, в якій ст. 54 гарантує громадянам свободу наукової, технічної та інших видів творчої діяльності, захист інтелектуальної власності, авторських прав. Ст. 116 зобов'язує Кабінет Міністрів України забезпечувати здійснення економічної політики у сфері освіти, науки і культури. Згідно з п. 4 ст. 116 Кабмін розробляє і здійснює загальнодержавні програми економічного, науково-технічного і культурного розвитку України.

В цілому в Україні існує законодавча база для здійснення і розвитку інноваційної діяльності (приблизно 70 нормативно-правових актів), але все ж за кількістю і якістю нормативних законодавчих актів вона поступається подібним системам у розвинутих країнах. Формування в Україні інноваційної моделі економічного зростання потребує сприяння держави у створенні ефективної законодавчої бази для інноваційної діяльності та ефективному функціонуванні інноваційної інфраструктури, особливо на міжгалузевому та регіональному рівнях.

Серед основних проблемних моментів у законодавчому забезпеченні інноваційної діяльності в Україні можна виділити наступне. Обмеження інноваційної діяльності є наслідком неефективного державного впливу, зокрема податкових пільг, антимонопольного, патентно-ліцензійного та кон'юнктурного регулювання технологічного оновлення виробництв.

Будова законодавчого інноваційного механізму має відмінності не тільки в різних країнах світу, але й в окремих регіонах будь-якої країни. Це пов'язано, насамперед, із конкретною циклічною фазою розвитку, яка детермінує стан і ступінь

ефективності функціонування законодавчого інноваційного механізму тієї або іншої територіальної суспільної системи. Якщо така система перебуває у стані кризи, то законодавчий інноваційний механізм є, як правило, деформованим та дезорганізованим. У такі періоди в законодавчому інноваційному механізмі можуть бути навіть відсутні важливі ланки.

Для ефективності інноваційної діяльності в Україні потрібно проводити глибоке дослідження законодавства, а саме: нормативно-правових та підзаконних актів, які видаються Верховною Радою, Кабінетом Міністрів та профільними міністерствами. Не останнє слово в розвитку законодавчої бази для існування інноваційної діяльності відіграють локальні акти, які створюються на підприємствах, які потім стають основою для інноваційного законодавства України. Їх аналіз дасть змогу вдосконалити законодавство та розробити ефективний механізм для функціонування та захисту в сфері інноваційної діяльності в нашій державі.

Список використаних джерел: 1. Федулова Л.І. Інноваційна економіка : підручник / Л.І. Федулова. – К. : Либідь, 2006. – 480 с. 2. Комеліна О.В. Стратегія трансформації інноваційно-інвестиційного простору України : теорія, методологія і практика : монографія / О.В. Комеліна. – Київ : ТОВ „ДКС центр, 2010. – 486 с.

СКРИПЧЕНКО Н.В., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»
МОШКОВИЧ Д.О., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»
НЕЛЮБ К.П., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

НАЙВАЖЛИВІШІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день в економічній політиці одним з найактуальніших визнається питання узгодження національного законодавства з нормами міжнародних угод. Це питання широко обговорюється та аналізується, тому що рівень захисту прав інтелектуальної власності дуже відрізняється у всьому світі. Ці відмінності стали джерелом суперечок у міжнародних економічних відносинах, оскільки, інтелектуальна власність набуває все більшого значення в міжнародній торгівлі. Зважаючи на існуючу невідповідність українського законодавства вимогам сучасних ринкових відносин, зараз проводиться ґрунтовна робота щодо вдосконалення правових норм у багатьох сферах економічної діяльності. Проблеми інноваційного розвитку, що зумовлені недостатнім забезпеченням інтересів національних авторів і виконавців, найбільшою мірою пов'язані з відсутністю ефективної охорони об'єктів авторського права і суміжних прав, що спричиняє поширення «піратства» у зазначеній сфері. Тому особливо гостро стоїть питання ефективного захисту прав інтелектуальної власності. Для подальшого розвитку сучасної економіки це питання є найбільш актуальним та критичним.

Законодавство України у сфері інтелектуальної власності за останнє десятиліття набуло значних покращень. Положення Цивільного кодексу нині відповідають міжнародним нормам і положенням Угоди ТРІПС. Було прийнято Закон України «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування», який сприяє вирішенню проблеми піратства у сфері авторського права і суміжних прав, крім того на запровадження дієвих механізмів щодо недопущення виробництва та розповсюдження підробленої продукції було